

[Handelsministeren.]

samlingen 1926—27 og 1927—28 fremsat i Landstinget i Overensstemmelse med Folketingets enstemmige Vedtagelse, men det blev heller ikke i disse Samlinger færdigbehandlet i Landstinget. Aarsagerne dertil skal jeg ikke dvæle videre ved; jeg skal blot pege paa, at det saa noget ejendommeligt ud, at et af Folketinget enstemmigt vedtaget Lovforslag ikke kunde gennemføres i Landstinget i en eller anden Form, men det kunde det altsaa ikke, det blev ikke vedtaget. Den 9. Juni 1928 brød saa den daværende Handelsminister pludselig alle Forhandlinger af, idet han nedsatte et Udvalg, som skulde forberede en Revision af Bankloven af 1919, og som altsaa skulde begynde fuldstændig paa bar Bund uden Hensyn til, at man i Folketinget i 1925—26 enstemmigt havde vedtaget et bestemt Forslag.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det nedsatte Udvalgs Arbejde indtil Efteraaret 1929 udover at henvise til Bilagene til Lovforslaget. Der staar der, at Udvalgets afsluttende Møder fandt Sted i November—December 1929 under Forsæde af Handelsminister Hauge, og der opnaaedes under disse Møder Enighed om det Forslag, som her fremsættes, idet to Mindretal, Kreditkassedirektør, fhv. Folketingsmand Aksel Jensen og Nationalbankdirektør H. Green, dog har ønsket at fremføre efterfølgende Særbemærkninger. Disse Særbemærkninger kan man læse samstedts. Hr. Aksel Jensen kan ikke tiltræde § 4 i det Lovforslag, der forelægges her, fordi man der indfører Koncessionsprincippet. Han maa fastholde den tidligere Affattelse, altsaa den Affattelse, som Lovforslaget fik i 1926 her i Folketinget, og „hvorefter Ministeriet for Handel og Industri skal tillade Oprettelse af en Bank, naar dette sker i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter.“ „Mindretallet kan ikke gaa med til, at en Banks Oprettelse er afhængig af et mere eller mindre vilkaarligt Skøn fra Ministeriets Side“ og ønsker derfor, at Ordene i 2den og 3die Linie i § 4, 1ste Stykke, udgaar; det hedder der, at „Saafremt det skønnes, at den paagældende Banks Oprettelse vil være til Gavn for Samfundet“ o. s. v., saa skal Ministeren give Koncession. Hr. Aksel Jensen kan heller ikke tiltræde Bestemmelsen i § 6, 1ste Stykke, der gaar ud paa at forhøje Aktiekapitalens Størrelse ved Oprettelsen af nye Banker, eller rettere Egenkapitalens Størrelse, fra de nugældende 200 000 Kr. til 400 000 Kr.; Hr. Aksel Jensen ønsker at blive staaende ved den

nuværende Bestemmelse om 200 000 Kr. som Minimum.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, Koncessionsspørgsmaalet, ønsker jeg straks at sige, at det er min Opfattelse, at den herom foreslaaede Bestemmelse kun vil faa aktuel Betydning, i det Øjeblik der gøres Skridt til at oprette en Bank, som man fra alle Sider maa erkende er af en saadan Beskaffenhed, at dens Oprettelse ikke kan være i Samfundets Interesse, men tværtimod er til Skade for Samfundet, i hvert Fald for vitale Interesser; i saa Fald kan Ministeren sige: denne Bank har ingen Berettigelse her i Landet, og der kan ikke gives Koncession paa den. Koncessionsbestemmelserne vedrører naturligvis ikke de allerede oprettede Banker.

Om hvad det andet Spørgsmaal angaar, Spørgsmaalet om, hvilken Størrelse man skal give den Egenkapital, som nyoprettede Banker fremtidig skal have, er det min Opfattelse, at det vil være overmaade nyttigt at fastslaa, at man ikke kan oprette Banker, hvis Egenkapital er saa ringe, at det paa Forhaand maa siges, at den Indskudskapital, der indgaar i Banken, ikke er nogenlunde sikret, eller at man ikke kan indrette et ordentligt Regnskabs- og Kontrolvæsen i Banken. De nuværende Banker berøres jo ikke af denne Bestemmelse om at forhøje Minimum fra 200 000 til 400 000 Kr. Der er en Bestemmelse om, at de Banker, der ikke har en Egenkapital paa 200 000 Kr., i Løbet af 5, respektive 10 Aar, skal bringe deres Egenkapital op til dette Beløb: 200 000 Kr. — De Bemærkninger, som Hr. Aksel Jensen i øvrigt har gjort, kan man læse i Bilaget.

Et andet Mindretal, Nationalbankdirektør Green, gør den Bemærkning, at han i det hele taget ikke kan tiltræde Forslagets forskellige Bestemmelser. Han kan navnlig ikke gaa ind paa Bestemmelsen om, at man ikke tillader en Bank skønsmæssigt at engagere sig med Enkeltforetagender; men han staar ene i sin Opfattelse deraf. Nationalbankdirektør Green gør ogsaa Forbehold med Hensyn til Bestemmelsen i § 22, der har Betydning for selve Nationalbanken, idet han er af den Opfattelse, at man ikke kan lovgive om Nationalbankens Forhold, udover hvad Oktrojen tillader. Det mener jeg for øvrigt heller ikke, man kan; vi kan ikke ved særlig Lov forandre Oktrojen, medmindre Nationalbanken er med i Forhandlingerne herom og kan give sin Tilslutning dertil. Oktrojen er Udtryk for et kontraktmæssigt Forhold mellem Nationalbanken